

de passions morboses podien germinar en els seus tendres cors, ja que suportaven un tracte pitjor del que mai no ha rebut un esclau o una bestia.

L'Escola Positiva ha estudiat amb abundor de dades en la gènesi de la delinqüència, quin és l'abast de l'element misèria, però s'han fixat principalment en els efectes indirectes quan actua en funció de depauperació racial i com a element de degeneració en el terreny individual o familiar, havent-se demostrat que els subjectes engendrats en aquestes condicions no solament estan afectes de tota mena de processos morboses que els incapaciten per a desenrotllar una activitat social i econòmica normal, sinó que el seu equilibri mental és feble per pertorbacions hormonals unes vegades, per processos sèptics de naturalesa tuberculosa principalment en altres, o bé loxi-infecciosos que alteren el funcionalisme dels òrgans nerviosos centrals i de les seves cobertes.

Naturalment, aquestes causes s'imbriquen amb altres de tipus diversos, com heredo-sífilis, alcohol, excessos sexuals de tot ordre, ingesta d'aliments de baixa qualitat que actuen en forma tòxica, etcètera; mes, perseguint el nostre objectiu, prescindim avui de tots aquests elements per a fixar-nos exclusivament i concreta, en l'estímul que poden representar directament, sota l'aspecte delic-togen, la misèria i la fam, basant-nos en les recerques fetes prop dels menors tutelats pel nostre Tribunal que ens han permès d'a-

«Els odio a tots; si, odio a n'aquells botxins perquè em fan captar a la força, em donen garrotades, m'insulten... però també arribarà per a mi el jorn, si abans no em moro, com li va passar l'any darrer al meu germanet.»

Resposta n.º IX.—11 anys.

«Si jo fos un senyor enviaria a la força al meu pare i a n'aquella donota, doncs em fan passar la pena negra; ni s'apiaden del meu estómac buit ni del meu cervell.»

Resposta X.—10 anys.

«Si arribo a gran, em venjaré; aquel brètol, amic del meu pare, ha de morir a les meves mans.»

Altres afegeixen que prefereixen anar a la presó i, en general, tot el seu lèxic està impregnat de dolor físic, de sofriment moral i d'odi. La seva tonalitat afectiva no pot ésser més baixa i en aquestes condicions res té d'estrany que aquests dissortats infants cometessin fets punibles, car, quin judici moral podien tenir davant una societat que tolerava semblants brutalitats?

En aquest pla, tota reacció antisocial esdevé una cosa lògica i fins defensiva, doncs la fam, la por al càstig o l'estímul directe a la comissió de fets delictius obligats pels seus explotadors, són motius suficients que excusen tota altra hipòtesi.

Amb aquests antecedents, tal vegada hom pot trobar la motivació de l'elevada xifra de criminalitat que l'emigració italiana proporcionava a aquells països. Afortunadament, aquestes condicions ambientals han estat superades en benefici del crèdit moral i del prestigi internacional d'aquella terra llatina, germana nostra; fenomen paradoxal en el país, on la més selecta sensibilitat artística i humanista hi trobava escalf, i que ha estat el bressol de les modernes escoles penitenciàries i antropològiques que tan notable i decisiva influència, han tingut en el dret penal de tots els pobles.